

Pòrtic

Un magnífic i valent diari catòlic barceloní, dedicava suara un dels seus bells números extraordinaris a aquell gran Bisbe de Vic que fou alhora Bisbe i Patriarca de tot Catalunya, el Dr. Josep Torres i Bages, el traspàs del qual al Cel s'esqueia el dia 8 de febrer d'enguany el XXè aniversari.

No cal dir com la gran figura del gloriós Bisbe era descrita magistralment per les plomes dels més prestigiosos escriptors catalans.

En el llarg temps que el Dr. Torres i Bages regí la seva Diòcesi vigatana, foren diverses les vegades que Arbúcies tingué l'honor d'hostatjar-lo, i vingué en compliment dels seus deures pastorals a les parròquies que formen part del nostre municipi, pertanyents al bisbat de Vic. Quants i quants arbuciençs reberen el Sant Sagrament de la Confirmació de les seves mans ungides. A nosaltres, doncs, ens ha semblat oportú i just ajuntar-nos a l'homenatge que li ha dedicat el volgut confrare, ajudant a fer conèixer, dintre les nostres modestes possibilitats, el guiatge espiritual que aquest gran Bisbe sabé donar a Catalunya tota. Per la insuficiència evident d'espai ens hem de limitar per consegüent el nostre fi a recomanar amb tota l'ànima als volguts llegidors que es vulguin donar el plaer incomparable de llegir les seves voluminoses obres, desgraciadament tan oblidades i que tantes lloances li meresqueren ja en vida, àdhuc del Vicari de Crist que per dues vegades el felicità i encoratjà amb cartes autògrafes. A cada pàgina de lectura, hom descobreix noves magnituds en la seva figura de sant i de savi, de català i de cristià, que aquesta fou la gran virtut del nostre Patriarca: agermanar les seves fermíssimes conviccions cristianes i els seus amplíssims coneixements amb un profund amor a la mare terra posant aquelles al servei d'aquestes. Per això no fou solament el Bisbe Torres Pastor de l'Església; fou també Pastor del poble i com a tal també el poble l'estimava i venerava. Ningú com ell ha pogut endinsar-se tant a l'ànima del poble amb els seus formidables llibres d'oracions que s'han fet insubstituïbles a les parròquies catalanes. Encara es troben d'enyor les seves assenyades predicacions des de les troncs del seu bisbat i de Catalunya tota.

Veus-aquí perquè cap mort ha produït a Catalunya una sensació de dolor i veneració tan gran com la seva. Tota la terra colpí la trista nova del seu traspàs i de tots els llavis n'hagueren de sortir paraules de pena, fins d'aquells que per diversitat d'ideologia li eren més adversos.

Si el poble català sapigués seguir les seves petjades de sant i de savi, que aviat retornaríem a aquells dies de gloriosa preponderància que el Dr. Torres tan anhelava. Les vegades que ens ha sigut donat pregar davant la seva tomba de la Catedral de Vic sortia del nostre cor espontàniament una oració perquè es faci aviat el miracle d'una Catalunya rica i plena.

Confiteria i Pastisseria
Pans de Pessic

Manuel Ferragut

Especialitat en Tortada d'Ametlla
i Panallets

Plaça Santiago Rusiñol, 12
ARBUCIES

FOTO-STUDI

B. Frigola Arnau

Fotografies de tots estils.

Durant la tardor i hivern tots els
segons i últims diumenges de mes
de 3 a 5.

ARBUCIES

Màquines de cosir
Aparells de Ràdio - Làmpares

Josep Pasqual

Carrer F. Layret
ARBUCIES

Carrocceries Queralt

ARBUCIES

Casa Piconaire
CONFITERIA I QUEVIURES

d'Enric Casals

Successor de Vda. Ginesta

Especialitat en els pans de pessic
acreditats des de l'any 1865

F. Macià, 12 ABBUCIES

Confiteria i Pastisseria

Pans de Pessic - Torrons

JAUME C LOPÉS

Carrer Camprodón ABBUCIES

CONFITERIA i FLECA

CARRERAS

Elaboració de Pa de viena i Integral
Dolços de totes classes.

Francesc Macià, 53 ABBUCIES

CORTINES ORIENTALS

"MONTSENY"

(marca registrada)

Patent núm. 96067

ARBUCIES

(Girona)

Publicació
Mensual

LA VILA

Subscripció anual
3 ptes.

Redacció i Administració: Carrer Francesc Macià, 32

¡Qui fos a Rússia!

Rússia és l'Estat que més fortament ha cridat l'atenció de tots els pobles civilitzats, i que més ha despertat la curiositat mundial. Hommes de totes les parts del món i de totes les ideologies hi han anat en viatges d'estudi, i tots, fora els que l'han visitada sota els afalacs d'una hospitalitat oficial, gairebé amb una unanimitat matemàtica, han format judicis ben poc favorables per al règim col·lectivista allà imperant. Malgrat reconèixer alguns avenços econòmics, realitzats sota el governament soviètic, tots constaten el fet de que han sigut aconseguits a costa de la llibertat i de la dignitat humanes, i que aquells avenços, fins al moment actual, no han pas tingut cap eficàcia per al millorament de l'obrer rus, perquè avui encara viu en unes condicions que cap més obrer d'Europa acceptaria. Molts són els visitants de Rússia que en retornen amb la impressió de que és un immens presiri.

Amb motiu del darrer pacte que França ha celebrat amb els Soviets, i que ha mogut tanta polverada en les relacions de la vida internacional, perquè ha donat motiu de que Alemanya es cregués amb dret de militaritzar de nou la zona desmilitaritzada del Rin, s'ha escrit i s'ha parlat moltíssim de la puixança militar d'aquell Estat que, blasfemant constantment de la guerra, tendeix a la formació d'un poble que sigui la primera potència militar del món, així com de la situació social del mateix. La important revista francesa, *Je Suis Partout*, que no és pas de caire catòlic, ha dedicat un número al poble rus, en el qual, després de fer constar que el material ferroviari d'aquell estat és pobre i deficient; que l'obrer rus és inepte per a la construcció de locomotores; que hi ha una manca gran de comunicacions; que els ferrocarrils estan tan mal servits que cada any s'hi perd el 30 X 100 del material ferroviari i que la potència militar, malgrat ésser grandiosa, és més aparent que real; dedica un paràgraf a fer conèixer la situació econòmica i social de l'obrer rus, per tal que tots poguem fer-nos càrrec de les aventatges aconseguides per aquell poble obrer a costa de la seva llibertat i de la seva dignitat personal.

La mentada revista, apoiant-se en dades del Soviet, diu que els obrers de la indústria, bo i essent els obrers privilegiats de Rússia, guanyen per terme mig 145 rubles mensuals i 50 cèntims. Per tal de conèixer la realitat d'aquest sou, cal fixar-se en el que l'obrer rus pot comprar amb la mentada quantitat, perquè en darrer terme la moneda és l'equivalència de les mercaderies que l'home necessita. Un obrer pot guanyar un jornal molt crescut, i en canvi devenir molt migrat, si les mercaderies que amb ell hi compra, estan a un preu molt enlairat. Amb 145 rubles, a Rússia, s'hi poden comprar 145 quilos de pa; o 10 quilos de mantega, o 24 quilos de carn, o 29 de sucre, o 383 de patata. Això vol dir que el salari mensual de l'obrer industrial rus, en relació al pa, que paguem a 0'70 pesseses el quilo, equival a 101 pesseses amb 50 cèntims; en relació a la mantega, que paguem a 10'50 pesseses el quilo, equival a 105 pesseses; en relació a la carn pagada a 4 pesseses, equival a 96 pesseses; en relació al sucre, pagat a 2 pesseses, equival a 58 pesseses i en relació a la patata, que paguem a 0'40 pesseses el quilo, equival a 153 pesseses amb 20 cèntims. Hom ha de reconèixer que és un salari ben migrat que no acceptaria cap obrer industrial del nostre país. Un minaire de qualsevol nació d'Europa i d'Amèrica, amb el seu salari pot comprar cinc o sis vegades la quantitat de les coses que pot comprar l'obrer rus.

Les estadístiques agrícoles van d'acord amb aquestes dades. La ramaderia russa ha quedat reduïda a la meitat d'abans. L'exportació de productes agrícoles han minvat d'una fàsis esglaiant. Amb treballs arriba actualment a l'import del que importà l'exportació de la mantega l'any 1913. A conseqüència de la persecució que han sofert els camperols russos, la població industrial i urbana ha crescut desmesuradament, acarrentant un estancament de la producció agrícola que no ha sigut prou per al manteniment de la població total. Paral·lelament a aquesta minva de producció, l'obrer urbà té d'accontentar-se amb racions molt més minses que en temps del governament dels Sars, i el camperol a la vegada es mor de fam i de misèria.

El poble rus ha arribat a un final ben catastròfic. Per a un viatge d'aquesta mena no calien pas tantes alforges, ni tant de vessament de sang, ni fer tantes víctimes humanes, ni derruir l'ordre social forjat pels segles a costa de moltes suors. ¡I pensar que hi han tants d'il·lusos que esperen l'arribada d'un paradís, semblant al Paradís Soviètic!

PLINIUS

Actuació del grup Pietat de la F. J. C.

Fejocisme

Cercle d'Estudis: Religió, «El culte social a l'Eucaristia» i Social, «Família».

Vida de Pietat: La nit del Dijous Sant el Grup organitzà una vetlla al Santíssim.

—A la tanda d'Exercicis que tingué lloc a Banyoles, durant la setmana Santa, hi assistiren dos militants del nostre Grup.

—S'ha absentat de nosaltres, per tal de continuar l'aprenentatge de fuster a Barcelona, l'amic Lluís Recarens. De tot cor li desitgem una feliç estada a la ciutat.

—Durant les festes Pasqua tinguérem ocasió de saludar els nostres companys fejocistes: Antoni Pascual, del Grup «Pau Claris» de Barcelona; Josep Iglesias, del «Sant Narcís» de Girona i Antoni Ferragut, del «Trellat», de Sabadell.

—A últims d'abril morí confortada amb els Sants Sagraments, la bondadosa senyora Carme Aulet de Bodoy, tia del nostre President.

Acompanyem al Sr. Bodoy i família en el seu just dolor, demanant als llegidors una oració per l'ànima de la finada.

Avantguardisme

Cercle d'Estudis: «Com els fejocistes han estudiat en aquest mes la Sagrada Eucaristia com a únic Sacrifici de la Nova Llei» L'assistència és, g. a D., cada dia més nombrosa.

Recés: El dia 27 d'Abril, diada de la Verge de Montserrat, patrona de la F. J. C., el grup Avantguardista organitzà un recés espiritual que dirigí el nostre estimat Dr. Ramón Pagès, prevere.

—Amb motiu de les vacances de Pasqua ha sojornat uns dies a la nostra vila el benamat company Emili Garolera, alumne de les Escoles dels Germans de la Doctrina Cristiana de Barcelona.

—També ha romàs uns dies a casa del seu avi, l'entusiasta avantguardista Joan Comalat.

Ja sou subscriptors de
La Vila?

Carles Garolera
Comerç de Fustes del País
i Carbons Vegetals

Telèfon, 19
ARBÚCIES (Girona)

Maig

Ja ens ha arribat el mes de Maig. Ha vingut amb tota la ufana dels altres anys. Talment com si fos el

Rei de la Poesia, han preparat la seva vinguda tots els arbres de la rosalia arbucienca. La florida dels amallers, en el mes de Febrer; l'esclat dels presseguers i dels cirerers i l'esbadellament dels pomerars en l'Abril han vingut feixint una garlanda al despertament de la naturalesa del Maig arbucienc. La nostra vida camperola i boscana ha esclatat i ho ha fet amb tanta xamosia que un davassall de gerdor ha vestit la nostra fondalada. Dificilment hom trobaria altre paratge que pogués parionar s'hi. En les diades de Maig tot assoleix un relleu especial dintre de la nostra clotada. Els nostres torrents, les nostres prades, les les nostres hortes, les nostres vinyes; els pomerars, els fondals i les muntanyes prenen un caire de subllimitat ben desusada. Arbúcies, en les diades del Maig florit, és un oasi de verdor.

En les diades de Maig, els ocells refilen les seves cantúries, alegrois i riolers, talment com si despertessin del seu endormiscament hivernal. Els rossinyols proclamen nit i dia la grandesa del seu imperi, en mlg d'una vida sublim i grandiosa i treballen per tal d'acréixer i augmentar la seva nissaga. Les poncelles s'esbadellen, rublertes de formosor, i donen flors de flaire riquíssim. Els roserars s'abillen de roses, els geranis enrogeixen les seves branques, la catifa dels prats es pinta de variades colors; les roselles curullen de gallarets els camps i les sembrades; fins les hortènsies preparen la florida de l'estiu. Les aigües salten i russolen més joguineres i remorejants; les fontanes apareixen més cristal·lines; les torrenteres devenen més somrients; les rieres més bonicoies. Tot esclata i somriu, i ens sorprèn, i ens meravella. El Maig arbucienc és el perennal somriure de Déu damunt la nostra fondalada. És el periòdic esclat de poesia amb que les nostres afraus saluden cada any a la Verge Immaculada.

Un del poble

«Doncu al Führer el que és del Führer i al Führer el que és de Déu»

Diumenge passat va ploure tot el matí. Vaig fer adéu a l'assolellada i vaig anar vers el cinema.

El «plat fort» s'anomenava: «Joventuts del món». Lema: «On va Alemanya?»

Al final del film apareixia la faç d'un jove que ocupa tota la pantalla. Al seu través — de la faç — es veien tot d'escenes — resum de les projectades — que figuraven estar vives, inesborrables, en la ment d'aquella figura.

Eren escenes de joves que es preparen per viure, amb treball, amb sacrifici. I tot això per un ideal suprem: per una Alemanya nazista. Cap més podia sol·licitar espai.

És — diu el Führer — per una Alemanya forta. Més just seria dir, una Alemanya hitleriana.

Mai la Religió no ha estat obstacle per regenerar un poble. És ella qui està al front de l'exèrcit contra el vici, adulteri i crim, el divorci, causants de la decadència física i moral.

Però és que Crist va dir, i l'Església ho ratifica sempre: «Doneu a Déu el que és de Déu i al Cèsar el que és del Cèsar.»

I per la nova Alemanya els fa nosa el primer. No hi ha d'haver ningú per damunt del Führer. Ell és el déu alemany. El seu procedir és infal·lible i just. Són un déu i una religió nous per un poble que vol ésser nou, o millor dit, que volen convertir-lo-hi.

Per això el catòlic alemany ha de rebre el qualificatiu de sabotejador. Perquè saboteja els actes anti-cristians i anti-humans del senyor Hitler. Qui va contra Déu va contra la seva Església. Però mai, a desgrat de tot, Alemanya i el Führer seran una mateixa cosa.

Apleguen la joventut en llocs on s'entrenen per al treball i per a la guerra, i on aprenen la nova religió.

Joves d'ambdós sexes conviuen constantment en aquests llocs. Sense preferències. En un d'aquests llocs, joves — infants encara — d'uns 10 anys, feien exercicis — o es veien en el film — tois barrejats i completament nus.

D'aquí neixerà un poble fort?

Potser els seus ciutadans seran d'una estructura herculiana. Però ben lluny estaran (naturalment, si Hitler arriba a reixir en la nova educació, la qual cosa és una suposició, puix que la resistència dels catòlics alemanys és aferissada) de la nostra Religió i de la nostra Moral.

On va Alemanya? On la porta Hitler?

La Història ens ho dirà ben prou. Poble que s'aparta del Crist, poble que empaita la decadència...

IOAN D'A.

(De «Flama»).

La vinya. Clima apropiat. Influència del terreny. Malalties.

La vinya era un conreu conegut antigament, i avui dia extraordinàriament estudiat.

En el Gènesis es parla de que Noè (22 segles abans de Jesucrist) va plantar vinya i treure vi dels seus raïms.

Com totes les plantes necessita un clima apropiat. El clima ve donat per varis factors (latitud, alçada, insolació, temps, vents, pluges).

Respecte a la latitud, a Europa trobem la vinya fins als 47-48 graus Nord, excepcionalment Alemanya a les vores del Rin arriba als 52°-63°. A Nord Amèrica es troba a les mateixes latituds que a Europa. A l'Àfrica del Sur (el Cap) també n'hi ha igualment que a Egipte, Marroc, Abissínia, l'Àrabia, Oceania, etc.

En una mateixa latitud les alçades fan variar el clima, la vinya es troba fins a 700 metres, però l'alçada òptima és 200-400 metres.

Respecte a la situació: muntanya, vall, plana, vessant. Al cim d'una muntanya no és pas molt bo, perquè l'aigua s'escola. En les valls la vinya té massa humitat, poca ventilació, és perjudicada per les glaçades. En els plans es fan ceps de gran producció, però de no massa bona qualitat. Els caients de la muntanya és la posició òptima. En els països freds la millor situació és de cara migdia per aprofitar el màxim de sol, en canvi en països molt calents no és bo, en els temperats el millor són posicions intermitges.

Els vents també influeixen en el clima com també les pluges, ambdós, si actuen d'una manera exagerada poden produir el Corriment de la flor (esdevé estèril).

Els terrenys influeixen molt en la qualitat dels vins. En terres gravoses o de pedres es fan vins millors, més que en terres fines. Les terres tirant a color clar sembla que van millor per ceps blancs i les fosques per ceps de raïms foscos.

L'element silícic en general dona vins de poc alcohol, poc bouquet. El calcari dona bon bouquet. L'argila dona més aviat més grau als vins, més color.

La Viticultura (conreu de la vinya), ha evolucionat fortament degut a les plagues extraordinàriament intenses com van ésser la Filoxera, Mildew, Oïdium, principalment.

La Filoxera. (*Phylloxera vastatrix*) és un insecte que únicament viu de les arrels i fulles del cep; l'atac a les arrels és l'únic de temor.

Actuant amb aquesta forma fou quan acabà amb les nostres vinyes en mig de la desesperació dels nostres viticultors.

L'únic medi favorable de lluita i suficient ha sigut l'importació de cep americans que pràcticament no són atacats per la filoxera.

La primera intenció va ésser portar els ceps i fer-los produir, però en general trobaven massa calís i hi patien.

A fi d'obtenir bones plantes resistents a la filoxera i a la calç, hom pensà a crear híbrids (individus que resulten del creuament de dos espècies diferents) per fer-los servir solament per peus, ja que la experiència havia demostrat que els raïms dels ceps Europeus eren millors.

Després de constants treballs s'han pogut obtenir híbrids, propis per terrenys secs i rocosos, per terres bones, argiloses, grasses, fondes, humides, resistents a la calç i a la filoxera.

D'híbrids n'hi ha de amèrico-americans importats d'Amèrica; idem fets a Europa i franco-americans. Els més interessants són:

XOCOLATES

TORRAS

Els seus consumidors en són els
millors propagandistes

La Hispano Hilarienca S. A.
AUTOS CORREUS

Despatx central pels ferrocarrils de Madrid, Saragossa i Alacant. Servei combinat amb els autos d'aquesta empresa. Bitllet directe d'anar i tornar vàlid per 30 dies de Barcelona a Arbúcies i de Barcelona a Sant Hilari.

De Sant Hilari a Arbúcies i Breda, i d'Hostalric a Arbúcies i Sant Hilari, cada dia en els trens correus. De Sant Hilari a Vic, cada dissabte. De Sant Hilari a Santa Coloma de Farnés, cada dilluns. D'Arbúcies a Sant Celoni, cada dimecres. D'Arbúcies a Viladrau i a Vic cada dissabte i dimarts. De Sant Hilari a la Font Picant, cada dia matí i tarda, durant l'estiu.

Llogers de turismes i d'òmnibus per a famílies

Direcció i Administració:
Plaça Grabolosa, (Garatge)
SANT HILARI SACALM

Administració i despatx:
Camprodón, 9, Telèfon 16
ARBÚCIES

Per a bitllets i informacions a Barcelona

Despatx Central, Diputació, 257

Amèric americans; El Solonis, relativament poc resistent a la calç i a la flixera, però és l'únic que viu en terres una mica salades.

El Vialla, propi per terres granítics i fresques.

Fets a França amèric americans: En terres 30-40 % de calç. Fresques Berlandieri X Riparia 33 i 34 E M.

Seques Berlandieri X Riparia 420 i 420 B.

En terres 20 25 de calç.

Fresques fondes Riparia X Rupestris 101 14.

Fresques poc fondes Riparia X Rupestris 3306.

Magres Riparia X Rupestris 3309.

Franco-americans: En terres de 50 60 % de calcari i que siguin seques pedregoses i poc profundes es posa: Chaselas X Berlandieri 41 B.

En terres de 40-60 % de calcari.

Terres fresques Murviedo X Rupestris.

Terres seques Borriscolep X Rupestris 603.

Terres magres Rupestris X Lot.

Terres de 10 a 15 % de calç.

Fèrtils i fresques Riparia X G. M.

Oïdium, o malura vella, malaltia produïda per un bolet (Erisiphe Tukeri). Ataca a tots els òrgans verds de la planta amb preferència les parts tendres. Es pot distingir fàcilment en que les fulles queden cobertes ambdues cares per una pols fina i grisa que marxa si freguem suaument i deixa una marca en les fulles d'un color negre metàl·lic.

Generalment es fan tres tractaments:

1. Tractament es fa quan brota el cep ensofrant abundantament perquè estimula la vegetació i el que cau a terra és útil a la planta.

2. Tractament. Quan la vinya està florida, a fi d'economitzar sofre es pot barrejar amb calç viva en pols a raó d'un terç o sia 33 % de calç. Utilitzant aquesta barreja s'evita les escaldades que el sofre sol fer, en temps de molta calor.

3. Tractament. Abans de verolar els raïms. Mildew, el bolet que produeix la plaga s'anomena, Perenospora vitícola. La fulla contaminada agafa un caire groguenc, per la cara superior, observant se taques poligonals semblants a cremades del sol. Aquestes taques es cobreixen per la part inferior solament d'una pols molt brillant i de color blanc lletós. A les fulles no es produeix l'arrugat propi de l'Oïdium. El tractament té d'ésser rigurosament preventiu, perquè el mildew es desenrotlla dintre els teixits i hauriem de destruir los després de propagat si volguéssim atacar aquest, en canvi l'oïdium ataca superficialment.

Es fan tres tractaments, després d'haver brotat quan té 10 centímetres amb sulfat de coure 1 1/2 kilos. Calç viva en terrós 3/4 kilo. Aigua 100 litres.

2. Tractament. Quan floreix. Fòrmula: Sulfat 2 kilògrams. Calç viva en terrós 3/4 kilo a 1 kilo. Aigua 100 litres.

El tercer tractament es farà quan els grans siguin com pèsols. Sulfat 3 kilos. Calç viva en terrós 1 kilo a 1200 grams. Aigua 100 litres.

Si volem emprar el Sulfat exactament neutre, ens podem valdre del paper de Tornasol roig, tirarem al sulfat calç fins que el paper esdevingui blau, allavors indicarà que és neutre (El paper el venen en tires que es sumergeixen en el sulfat). Al fer els tractaments de l'Oïdium i Mildew, en lo possible tenim de mirar de fer-los quan fa l'aire humit i calent després de les pluges d'estiu, que els hi va de primera per propagar-se.

JOSEP M.ª MASFERRER

**En les vostres compres, recordeu-vos de les cases
que anuncien a LA VILA**

AMOR ALS VELLS

per LLUIS TORRES I PLA

*Treball premiat en el Concurs organitzat
per la Caixa de Pensions per a la
Vellesa i d'Estalvis*

I

SENYORES i SENYORS:

Vé un temps a l'any que la terra, esmortuïda i flagel·lada per totes les rigors de l'època precedent, torna a revivre amb totes les manifestacions vitals de la primavera. Arreu esclata la llum; el goig torna a renéixer; la vida torna a florir. La natura es vesteix de nous encisos. El cel, els arbres, els ocells, els homes... Totes les coses eleven un himne triomfal a la vida renovada. Arreu brolla com una deu abundosa i exultant la bellesa en forma primitiva, l'alegria en tots els aspectes més cristal·lins. Tots els éssers són part integrant i participen d'aquest diví alè que vivifica i exalta totes les essències biològiques. Però, no solament el sol té un brill més resplendent; l'aire és fendit pels cants; i l'herba és gerda i perfumada; i els insectes borinotegen enamorats; sinó que aquesta beutat divina, aquesta exaltació de tots els gèrmens naturals, com onada grandiosa i incontenible de nova vida que s'escampa per tot l'univers, penetra també ben endins dels cors humans i té la virtut de sublimitzar-los, de purificar-los, d'amorosir-los. És per això, que si la primavera simbolitza la vida, la pau i l'amor engrandeix i eleva tots els ferments morals de l'esperit; si al seu contacte ens fa més bons, més nobles i més humans, és altament necessari que ens hi entreguem amb tota la força dels nostres sentits i saturem la nostra ànima de les seves santes i edificants essències. Però, si és bo com diem, de sadollar-nos del seus encisos i de fer nostra la seva bellesa, és més lloable encara de fer arribar els seus benefets a tots aquells que estan privats de gaudir-los. En aquesta època, doncs, engendradora de les més enlairades aspiracions i dels més nobles sentiments, projectem enfora dels nostres cors totes les virtuts que s'hi congrien, tots els ideals que s'hi forgen, amb l'entusiasme que els anima per embolcallar els desvalguts, els sofrents i els menesterosos amb el consol de les nostres paraules i amb l'auxili carinyós de la nostra protecció.

No és estrany doncs, que en plena primavera, en mig de l'esplendent eflorescència natural de l'esclat fervorós dels més enlairats sentiments, tingui lloc, des de fa vint anys, una diada consagrada a enaltir i dignificar un dels aspectes més sagrats de la vida, una de les valors més representatives i simbòliques de la societat: Els Homenatges a la Vellesa.

I jo crec ben sincerament (i que em perdoni aquella ànima excelsa, puix la meva petitesa em priva d'aprofundir la pregonesa dels seus pensaments sublims), que l'inoblidable fundador i propulsor d'aquella diada, ell que fou reparador de tantes injustícies socials, i que tenia un cor abrandat de tants humanals afectes i enamorat de totes les causes justes i d'amor al proïsme, no fou segurament, sense deliberats fonaments que volgué que la festa dels Homenatges a la Vellesa s'escaigués en plena primavera.

El vell, el pobre vell, que sofreix silenciosament en veure esgotades les seves forces, quan els seus ulls han perdut la lluminositat d'abans, es debiliten els seus pensaments i es van esfu-
de la seva memòria les imatges més volgudes del passat, com arreconant-se del món, s'acon-

(continuarà)

L'auccella i la nina

Per damunt de les muntanyes, saltironant alegre per enmig de les fulles dels arbres que senyala amb clapes d'argent, el sol besa els filferros de la gàbia solitària, escampant dintre d'ella la llum que il·lumina el bell ploimatge de la cadenera presonera...

Trista i sola..

Ja no canta com ans solia. Quan lliure amb ses companyes, estenia les ales i volava pels horitzons sens fi, i es sadollava del parfum dels camps, embriagant-se de l'aroma de les flors boscanes, tot refilant a dalt d'un branquilló l'eterna cançó dels seus amors... avui perduts...

La maldat dels homes li privà la llibertat. Des d'aleshores, reclosa dintre de la gàbia, veu escolar les hores i els dies, fitant làngidament el blau del cel i el vol d'una germana alià en la llunyania. I sent el fel de l'enyorança que ha llaizerat el seu cor jove... I parla, i plora...

La queixa és amarga; el dolor viu i gran. Un roser d'allí prop s'extremeix al sentir-la, i les roses confoses palidejan suaument. La nina petita dels bonics rissos d'or, també sent el plany, i els seus ulls s'entelen i el seu cor batega, i no podent més, arrenca en un plor... Amarg i cruel...

Oh nena formosa! Oh dolç angelet! —diu commoguda la cadenera— No ploris per mi. Aixuga de ta carona de rosa les perles que hi llisquen... Jo sé que m'estimes... Mes aï! La llibertat és ma vida i jo no la tinc. Si sabessis el que és trist comptemplar l'infinit, per enmig de la reixeta que em serva presonera...

Si ho sabessis...

T'enganyes, amigueta—diu amorosa la nina—. Jo conec el teu sofrir i la teva melangia. He plorat, quan tu has plorat; si no rius..., jo tampoc ric. No vull que sofreixis més, bona amigueta... La llibertat és ta vida i jo te la tornaré a donar...? Veus La porta és oberta i l'horitzó davant teu... Surt...

Surt i vola...

Oh nina bonica! Oh bella amigueta! Has obert ma presó... Em deixes que marxi per l'aire infinit... Com podré pagar-te, oh nena divina, la llibertat que em dónes, la vida que em tornes? Oh, poder sentir el murmuri del torrent, el cant de les germanes i l'aletieg d'un vol immens... I poder estimar...

Doncs veste'n i vola amb tes germanes. Refila cançons alegres que el cor portin joia... I estima de cor... Si algun dia tornes, vina'm a veure. Mira la gàbia... mira les roses... diga'ls-hi adéu... Besa'm a mi... Així... Per què plores ara...? Veste'n... Adéu...

Adéu... Adéu...

J. S. M.

En el regne de Déu, la llei és la mateixa per a tota la Humanitat, i és, no obstant, una llei de perfecta llibertat

TORRAS I BAGES

Durant l'abril, i especialment en els dies de Setmana Santa, han sigut nombrosos els arbucians residents a fora que han vingut a passar-la amb els seus familiars. Entre altres, l'oblit dels quals lamentem, recordem als Srs. Fèlix Turón, Carme Masferrer, Montserrat Martí, Jaume Bofill, Lluís Bosch, Joan Farràs, N. Margarit, senyoretas Buch i Cortés, Josep Bellsollell, Maria Llorella, J. Eroles, J. Pià, Jaume Recarens, M. Pagès, senyoretas Junyet, M. Codina, L. Galceran, C. Canaleta, P. Canaleta, M. Salamó, Josep Vilar i A. Vilar vda. Malaret.

Per desacord amb els propietaris sobre el preu de carga de rodells, la segona setmana d'abril estigueren en vaga els rodors de la nostra població.

El diumenge després de Pasqua tingué lloc la Fira d'Arbúcies, vulgarment dita la Fira de Març, perquè abans es celebrava el dia de la Mare de Déu de Març. De molts anys ençà, que no l'havíem vista tan animada.

Per tal de passar les vacances al costat dels familiars llurs, la setmana de Pasqua vingueren tots els escolars de la població que resideixen a fora. Amb aquest motiu poguérem saludar els benamats joves J. i C. Masferrer, R. Ginesta, J. Torres, A Vendrell, J. Gelí i les xamoses senyoretas, Boday i Hom.

Durant el mes d'Abril ha romàs uns dies a casa seva, Mossèn Agustí Casanova.

El dissabte de Pasqua, els carrers de la vila es veieren animats per nombroses colles de mainada que anaven a cantar les tradicionals Caramelles.

Els dies de Pasqua un grup de joves de Sant Pol de Mar acampà en un pla dels antics Castanyers d'en Leonart.

Ha sigut destinada al col legi de Torelló la Gna. Carmelita Montserrat Sanglés, la qual durant uns anys ha sigut encarregada del planxador de les Germanes Carmelites d'ací. Per tal de substituir-la ha vingut la Gna. Maria Agustí, que estava a Torelló.

Malgrat la malura del temps, foren molts els arbucians forasters que l'endemà de Pasqua anaren al tradicional aplec dels Ous, que es celebra a cal Monjo. Amb aital motiu els autos hi feren diferents viatges.

Els dies 12 i 13 d'Abril, la societat Renaixement Arbucienc celebrà les diades amb tota solemnitat i a so d'orquestra. No hi mancaren sardanes, balls i concerts que ompliren de gom a gom el seu local social.

Així mateix el Casal d'Esquerra celebrà, amb tot lluïment, la diada del 14 d'Abril, tenint contractada l'orquestra l'Arbucienca, la qual ja havia actuat en les festes del Renaixement Arbucienc. Organitzà també una manifestació pels carrers de la vila, essent la seva tònica el civisme amb què es procedí.

A conseqüència d'una malura que ha tingut el seu pare, ha estat uns dies a casa seva la nostra convilatana Conxa Codinach, que resideix a Barcelona.

A la tanda d'Exercicis donada per a senyoretas a Girona, hi assistiren les nostres compatriícies Maria Muntaner i Dolors Pasqual, les quals en retornaren altament satisfetes.

Per tal d'assistir a l'enterrament i funerals de D. Pere Aroles, han estat entre nosaltres els Rnds. Josep Corominas, de Barcelona, Pere Aroles Rector de Figueres i fillol del difunt, juntament amb Mn. Agustí Planas Rector de La Bisbal.

Retornà de Girona, ben millorat de salut, el nostre benamat amic i subscriptor en Josep Graells, qui, a conseqüència d'unes hemorràgies, es posà sota la cura del Dr. Agustí Riera d'aquella ciutat.

La primera quinzena d'abril sojornà uns dies al costat dels seus benamats pares la nostra subscriptora Sra. Emília Roura, resident a Vilobí.

Les diades del Dijous i Divendres Sants, tingueren un caire fortament religiós en la nostra Parròquia. Assoliren un relleu especial la funció de les vuit del vespre, en la qual hi predicà el sermó de Passió el Dr. Ramon Pagès, i l'Hora Santa, de vuit a nou, organitzada pels grups d'Acció Catòlica de la vila.

Durant la setmana de Passió i el dissabte de Glòria es féu a les cases de pagès i a la vila el tradicional Salpàs, amb gran alegria dels pagesos.

Les eleccions de Compromissaris per l'elecció de President de la República, passaren per molta gent gairebé desapercebudes. Guanyà la candidatura de l'Esquerra, que ben poc li mancà per no tenir contraris.

El dia de Sant Jordi vacaren les escoles nacionals i particulars en homenatge al Patró de Catalunya.

Moviment Parroquial

(Mes d'Abril) MATRIMONIS: Joan Pelegrí amb Narcisa Pagès —Vicens Gamell amb Maria Alomar.—Miquel Riera amb Caterina Roura.

BATEIGS: Joan Salvador Carles, fill de Josep Serrat i Teresa Canaleta.— Albert Pere Jaume, fill de Francesc Pinto i Maria Bosch.— Joan Josep M.ª Pere, fill de Joan Bosch i Maria Canaleta.— Josefa Margarida Fortuna, filla de Joan Junyent i Teresa Iglésias.— Matilde Pilar Elvira, filla de Francesc Font i Pilar Pujals.—

DEFUNCIONS: Lluís Juncà „Canyela, de 9 anys.—Carme Aulet Serrahima.—Joan Noguera Puig.—Pere Blasi Aroles.

Anuncieu a LA VILA

Catalunya i l'Església, en el passat de la nostra terra, és impossible desfriar-les; són dos ingredients que lligaren fan bé fins a formar la Pàtria

TORRAS I BAGES

Antoni Solà Torrella

Metge

Arbúcies

Fill de Joan Reus

Comerç de Fustes del País i Carbons vegetals

Fàbrica de Serrar

Garatge - Estació de Servei - Venda de Gasollna - Pupilatge de cotxes.

Telèfon 5

ARBÚCIES

Publicacions Montseny

Impremta Grivé i Masó

Impressos per al Comerç
i la Indústria

Treballs de propaganda
per a Espectacles

Servei ràpid per a tota classe d'impressos

Carretera, 26 SANT CELONI

Maquinària - Material Elèctric - Lampisteria
RADIO TELEFUNKEN

Mateu Regàs

Despatx i Oficines:

Abeuradors, 5 GIRONA Telèfon 41

Excel·lent licor

Anís del Mono

DOLÇ, Etiqueta vermella

SEC, Etiqueta verda

«LA VILA»

Redacció: F. Macià, 32
ARBÚCIES (Girona)

Publicacions Montseny
Impremta Grivé i Masó
SANT CELONI